

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

Shree
Atmanand
Prakash

શ્રી
આત્માનંદ
પ્રકાશ

પાથેયં ક્ષલુ સદ્વૃત્તં પરલોકહિતાવહમ્ ।
ઇહલોકસુખાયાપિ પરમાવશ્યકં ચ તત્ ॥

પરલોક માટેનું ભાતું ખરેખર સદ્વર્તન છે,
જે અહીંના સુખ માટે અત્યંત જરૂરી છે

The viaticum beneficial to the next world, is good conduct
which is, indeed, highly necessary to be happy even in this life.

પુસ્તક : ૯૨

સ્વ

અંક : ૩-૪

પોશ-મહા

સ્વ

જાન્યુ.-ફેબ્રુ.-૯૫

આત્મ સંવત : ૯૯

વીર સંવત : ૨૫૨૧

વિક્રમ સંવત : ૨૦૫૧

અ નુ ક મ ણિ કા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	શ્રી શંખેશ્વરના સ્વામી (સ્તવન)	—	૬
(૨)	જૈન દર્શન	—	૧૦
(૩)	શંકા અતિથાર વિષે વણુન અને તેના ઉપર ધનદેવનું બીજું કથાનક	—	૧૩
(૪)	સમાચાર	—	૧૮
(૫)	હિન્દી વિભાગ		

સમાના નવા આજીવન સભ્યશ્રીની યાદી

✓૧	શ્રી ચન્દ્રકાન્ત કાન્તિલાલ શાહ	ભાવનગર
✓૨	શ્રી ભૂપતરાય કાન્તિલાલ શાહ	ભાવનગર
✓૩	શ્રી હેમલખેન જયેશકુમાર પારેખ	મુંબઈ
✓૪	શ્રી અમીખેન (સોનલખેન) પરેશકુમાર દોશી	મુંબઈ
✓૫	શ્રી દેવેન્દ્રભાઈ રતીલાલ વોરા	મુંબઈ
✓૬	શ્રીમતિ હંસાખેન મફતલાલ શાહ	ભાવનગર
✓૭	શ્રીમતિ મંજુલાખેન અમુલખરાય શાહ	ભાવનગર

યા ત્રા પ્રવાસ

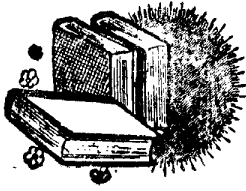

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા તરફથી સંવત ૨૦૫૧ના પોષ શુદ્ધ ૨ ને મંગળવાર તા. ૩-૧-૯૫ના રોજ રાત્રીના ૧૨-૩૯ કલાકે લકઝરી બસ મારફત સમાના સભ્યશ્રી ભાઈચો તથા જહેનોનો આ યાત્રા પ્રવાસ થોજેલ હતો અને દરેક સ્થળે પુજા સેવા તથા દર્શનનો લાભ ખુબ આનંદ ઉદ્ઘાસ સાથે લીધો હતો.

યાત્રા સ્થળો : પાવાગઢ, નંદીગ્રામ, વાપી, દમણ. ઉદવાડા બગવાડા, વલસાડ, તીથલ, નવસારી તપોવન, સુરત, કામરેજ ચાર રસ્તા, મગદદ્દા (નવા નાગેશ્વર), ડુમ્મસ, અમરોલી, વડોદરા, ભરૂચ, માતર, જગડીયાજી થઈ પરત ભાવનગર આવેલ હતા.

આ યાત્રા પ્રવાસના નીચેના દાતાશ્રીની વ્યાજની રકમમાંથી સવાર, ખપોર, સાંજ ચા-પાણી, જમણુ આપવામાં આવેલ.

૧. શેઠશ્રી રમણીકલાલ જેઠાલાલ જસાણી ઉમરાળાવાળા, ૨. શેઠશ્રી જયંતિલાલ રતીલાલ સલોત. ૩. શેઠશ્રી કાન્તિલાલ હેમચંદભાઈ વાંકાણી, ૪. શેઠશ્રી પોપટલાલ સ્વજીભાઈ ૫. શેઠશ્રી શાન્તિલાલ લાલચંદ હારીજવાળા

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

શ્રી હિંમતલાલ અનોપચંદ-મોતીવાળા

ક્ર શ્રી શંખેશ્વરના સ્વામી ક્ર

હે શંખેશ્વર સ્વામી. પ્રભુ જગ અંતર્યામી;
તમને વંદન કરીએ, શિવસુખના સ્વામી.
હે શંખેશ્વર સ્વામી....

મારો નિશ્ચય એક સ્વામી, ખતુ તમારો દાસ;
તારા નામે આલે, મારા શ્વાસોશ્વાસ.
હે શંખેશ્વર સ્વામી....

દુઃખ સંકટને કાપો સ્વામી, બાંધીતને આપો;
પાપ હમારા હરજો, શિવસુખને દેજો.
હે શંખેશ્વર સ્વામી....

નીશદિન હું માણું છું સ્વામી, તુમ શરણે રહેવા;
ધ્યાન તમારું ધ્યાવું, સ્વીકારજો સેવા.
હે શંખેશ્વર સ્વામી....

રાત દિવસ અંખુ છું સ્વામી, તમને મળવાને;
આત્મ અનુભવ માંગુ, ભવ દુઃખ ટળવાને.
હે શંખેશ્વર સ્વામી....

કરુણાના છો સાગર સ્વામી, કૃપા તણા ભંડાર;
ત્રિભુવનના છો નાયક, જગના તારણહાર.
હે શંખેશ્વર સ્વામી....

જૈનદર્શન

જૈનદર્શનની શરૂઆત કયારથી થઈ ?

આવું વિશાલદષ્ટિ જૈનદર્શન કયારે ઉત્પન્ન થયું ? એ બાબતમાં આજે બહુ ચર્ચાઓ ચાલ્યા કરે છે. કોઈ કહેશે કે-મહાવીર પ્રભુથી જૈનધર્મની શરૂઆત થઈ, કોઈ ભગવાન પાશ્વનાથથી શરૂ થયાનું જણાવશે, તો કોઈ શ્રી આદીશ્વર ભગવંતથી એ ધર્મનો પ્રારંભ થયાનું બોલશે. પરંતુ આ વાત એકંદરે યથાર્થ રીતે જુદી છે.

મૂળ વાત તો એ છે કે-આ સંસાર કે જેને જગત્, વિશ્વ ગ્રહાંડ વગેરે જુદા જુદા નામોથી બોલાય છે તે જગત્ અનાદિ છે. જગત્ કેવી રીતે અનાદિ છે ? જગતનો કોઈ કર્તા હોઈ શકે કે નહિ ? વિગેરે વિષયો પણ વિચારવા જેવા જ છે, પણ તે બાબતો આગળ રાખીને આજે તો આ ચાલુ વિષયને જ જરા પુષ્ટ કરવાની જરૂર છે. જેમ જગત અનાદિ છે તેમ મોક્ષ પણ અનાદિ છે. ‘અમુક સમયે અમુક જીવ સર્વથી પહેલાં સકલ કર્મોનો ક્ષય કરી મોક્ષ ગયો.’ એવું આપણું મનતબ્બ નથી. એમ માનવા જઈએ તો તે અગાઉ મોક્ષના દ્વાર બંધ માનવા પડશે અને એ માન્યતા શાસ્ત્ર તેમજ યુક્તિ બંને રીતે વિરુદ્ધ છે. વસ્તુ એ નક્કી થઈ કે-સંસાર જેમ અનાદિ છે તેમ મોક્ષ પણ અનાદિ છે. મોક્ષની પ્રાપ્તિ શુદ્ધ ધર્મની આરાધના સિવાય સંભવી શકતી જ નથી. એટલે મોક્ષની માફક મોક્ષપ્રાપ્તિમાં કારણભૂત શુદ્ધ ધર્મ એ પણ અનાદિ છે, એમ નક્કી થયું. જે શુદ્ધ ધર્મની આરાધનાથી મોક્ષ પ્રાપ્ત થાય એ જ આપણો જૈનધર્મ, એજ આપણું જૈનદર્શન

એથી એ જૈનદર્શન પણ અનાદિ છે, એ સાબિત થયું.

જૈનધર્મનું અનાદિપણું તેમજ જૈનધર્મનો ઉદ્ભવ અને અસ્ત

એ જૈનધર્મ મહાવિદેહ* ક્ષેત્રમાં સદાકાળ અવિરહપણે હોય છે. જ્યારે ભરત તથા ઐરાવત ક્ષેત્રમાં અમુક કાળે એ ધર્મ પ્રગટ થાય છે, અમુક કાળે વિનાશ પામે છે. જેમ કે વર્તમાન અવસર્પિણી+ કાળમાં થયેલા ચોવીશ તીર્થંકરો પૈકી પ્રથમ તીર્થંકર શ્રી આદીશ્વર ભગવંતની હયાતી પહેલાં આ ભરતક્ષેત્રમાં અદાર કોડકોડી સાગરોપમ જેટલો કાળ જૈનધર્મનો અભાવ હતો. પ્રથમ તીર્થંકર શ્રી આદીશ્વર ભગવંતને કેવળજ્ઞાન પ્રાપ્ત થયા બાદ તેમનાથી જૈનધર્મનો પ્રારંભ થયો અર્થાત્ ધર્મતીર્થની સ્થાપના થઈ. વચ્ચે વચ્ચે તેમાં શૈથિલ્ય આવતાં તે તે સમયે થયેલા બીજા ત્રેવીશ તીર્થંકરોએ પુનઃ એ ધર્મતીર્થને સ્થિર કર્યું. એમ છેલ્લા તીર્થંકર શ્રી મહાવીર પ્રભુએ પણ એજ પ્રણાલિકા મુજબ ધર્મતીર્થની

* જમ્બૂદ્વીપ, ધાતકીખંડ અને અર્ધ કર્દવીપ એમ અઢી દ્વીપ એ મનુષ્ય લોકનું સ્થાન છે. આ મનુષ્ય લોકમાં ૫ ભરત, ૫ ઐરાવત, ૫ મહાવિદેહ એમ ૧૫ કર્મભૂમિના ક્ષેત્રો છે. તે પૈકી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં હંમેશા ચોથા આરાના ભાવ છે, ત્યાં કાયમ તીર્થંકર હોય છે અને મોક્ષની પ્રાપ્તિ તે ક્ષેત્રમાં કાયમ ચાલુ હોય છે,

+ અવસર્પિણી એટલે જે કાળે ભુદ્ધિબળ, આયુષ્ય, ધાન્યના રસકંસ વગેરેનો કર્મે કર્મે ઘટાડો થાય તે કાળનું નામ અવસર્પિણી.

સ્થાપના કરી, અઢી હજાર વર્ષો પસાર થવા છતાં આજે પણ એ ધર્મ વિદ્યમાન છે. હજી બીજા સાડાઅઠાર હજાર વર્ષો સુધી પણ ભવિષ્યમાં એ જૈન ધર્મતીર્થ આ ભરતક્ષેત્રમાં અવશ્ય જીવંત રહેવાનું છે. ત્યારબાદ જૈનધર્મનો પુનઃ સર્વથા અમુક સમય માટે આ ભરતક્ષેત્રમાં અભાવ થશે. વળી આવતી ઉત્સર્પિણીના પ્રથમ તીર્થંકર એ ધર્મની સ્થાપના કરશે. આ બધાય વિવેચનને સાર એ છે કે પ્રવાહ-પરંપરાની દૃષ્ટિએ જૈન-ધર્મ અનાદિ છે અને આત્માને અખંડ સુખનેા મોકતા બનાવવા માટે એ વિશુદ્ધ ધર્મનું આલંબન એ જ એક અસાધારણ કારણ છે

શ્રુતધર્મ અને ચારિત્રધર્મરૂપે જૈનદર્શનના બે વિભાગો

જે જૈનધર્મ પરંપરાની અપેક્ષાએ શ્રી આદીશ્વર ભગવંતના સમયથી પણ પહેલાંનેા અર્થાત્ અનાદિ છે, અને આત્માને મોક્ષપ્રાપ્તિમાં જે પરમ આલંબનભૂત છે, એ જૈનધર્મ કિંવા જૈનદર્શન બે વિભાગોમાં વહેંચાયેલ છે. એક વિભાગનું નામ શ્રુતધર્મ અને બીજા વિભાગનું નામ ચારિત્રધર્મ. જીવ, અજીવ, પુન્ય, પાપ આદિ ભાવોનું જોનાથી વાસ્તવિક જાણપણું થાય; ષડ્ દ્રવ્યો, તેના ભિન્ન ભિન્ન ગુણો અને દરેક દ્રવ્યના પર્યાયો વગેરે ભાવોનો જોનાથી સાચી રીતે જ્યાલ થાય તેનું નામ ‘શ્રુતધર્મ’ છે. આચારંગ સૂત્રાદિ દ્વાદશાંગી, અગિયાર ઉપાંગ, પચત્રા, મૂલસૂત્ર, છેદસૂત્રો તેમજ સમ્યક્શ્રુત તરીકે ગણી શકાય તેવા સર્વ પ્રકરણાદિ ગ્રંથોનેા એ શ્રુતધર્મના સાધનમાં સમાવેશ થાય છે જીવ અજીવ, પુન્ય, પાપાદિ ભાવોને જાણ્યા બાદ તે ભાવો પૈકી ‘હેય’ ભાવો ઉપર હેય તરીકેની અને ‘ઉપાદેય’ ભાવોમાં ઉપાદેય તરીકેની શ્રદ્ધા થવા સાથે આત્માનું અહિત કરનાર પાપ, આશ્રવાદિ હેય ભાવોનો ત્યાગ કરવા અને આત્માનું જોનાથી હિત થાય તેવા પુન્ય, સંવશાદિ

ભાવોનો આદર કરવામાં પુરુષાર્થ ફોરવવો તેનું નામ ‘ચારિત્ર ધર્મ’ છે. આપણી વ્યવહાર પ્રવૃત્તિઓમાં પણ જ્યારે કોઈ કાર્ય કરવાની ભાવના થાય છે ત્યારે સામાન્ય રીતે પ્રથમ તે કાર્ય અંગેનું જાણપણું મેળવાય છે અને પછી તે કાર્ય કરવાની પ્રવૃત્તિ થાય છે. વડોદરાથી અમદાવાદ જવું હોય તો પ્રથમ વડોદરાથી અમદાવાદના માર્ગનું જાણપણું હોવું જરૂરી મનાય છે અને ત્યારબાદ અમદાવાદ જવાના માર્ગ સિવાય બીજા માર્ગોને ત્યાગ કરી અમદાવાદ જવાના માર્ગનો આશ્રય લેવામાં આવે છે. તેજ પ્રમાણે સંસારના અનાદિ બંધનમાંથી આત્માને મુક્ત કરી મોક્ષપુરીમાં પહોંચાડવા માટે પ્રથમ આત્મસ્વરૂપનું જાણપણું, ત્યારબાદ બંધનભાવ થવાના તેમજ તે બંધનભાવ અટકાવવાના હેતુ-ઓનું પરિજ્ઞાન થવાની ખાસ જરૂર હોય છે, અને એ જાણપણું થયા બાદ શ્રદ્ધાપૂર્વક બંધનભાવ અટકે તેવી પ્રવૃત્તિમાં આત્માને જોડવો પડે છે અને તોજ ક્રમે ક્રમે મોક્ષપર્યાય આત્મામાં પ્રગટ થાય છે.

તાત્પર્ય એ થયું કે-આત્માને કમંજીજીરમાંથી મુક્ત કરવા માટે સર્વથી પ્રથમ પોતાના સ્વરૂપનું જ્ઞાન થવાની જરૂર છે. જીવ, અજીવોદિ તત્ત્વોનો બોધ એ આત્મોન્નતિનું પ્રથમ પગથિયું છે. જોનાથી એ તત્ત્વભૂત પદાર્થોનેા અવબોધ થાય તે જ આપણો શ્રુતધર્મ છે. જે મંગળમય ભગવતી સૂત્રનેા આજે આપણે પ્રારંભ કરીએ છીએ તે પણ આત્માને તત્ત્વભૂત પદાર્થોનો બોધ કરાવનાર શ્રુતધર્મના સાધનમાં ગણાતા ખાર અંગો (દ્વાદશાંગી) પૈકી પાંચમું મહાન અંગસૂત્ર છે.

પ્રત્યેક તીર્થંકરના રાસનકાળમાં શ્રુતધર્મરૂપે દ્વાદશાંગીની પ્રધાનતા

આ દ્વાદશાંગીની રચના કેવી રીતે કયારે થાય છે? એ આપણે દૂકમાં જો જાણીશું તો તે બાબતના જાણપણા સાથે શ્રી ભગવતી સૂત્રની

રચનાના વિષયમાં જે આપણે જાણવું છે તે પણ જાણવાનું બની આવશે. દ્વાદશાંગીમાં આવતા સમગ્ર ભાવોનું ધર્મદેશનાદ્વારા અર્થરૂપે નિરૂપણ કરનારા મૂલ પુરુષો જે કોઈ પણ હોય તે તે તીર્થંકર ભગવંતો જ છે. જ્યારે જ્યારે કોઈ પણ ધર્મતીર્થ પ્રવર્તમાન હોય છે, ત્યારે ત્યારે સંપૂર્ણ દ્વાદશાંગી અથવા તેમાંનો અમુક અંગો પાંગરૂપી શ્રુતધર્મ અવશ્ય વિદ્યમાન હોય છે. શ્રી આદીશ્વર ભગવંતના શાસનમાં આદીશ્વર ભગવાનની ઉપદેશેલી અને તેમના ગણધરોએ સૂત્રરૂપે સંકલિત કરેલી દ્વાદશાંગી વિદ્યમાન

હતી. શ્રી શાંતિનાથ ભગવંતના શાસનમાં શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુએ ઉપદેશેલી અને તેમના ગણધરોએ સૂત્રરૂપે રચેલી દ્વાદશાંગી હતી. શ્રી નેમનાથ, શ્રી પાર્શ્વનાથ વિગેરે સર્વ તીર્થંકરોના શાસનમાં પણ એ જ વ્યવસ્થા સમજવાની છે. આજે પ્રભુ શ્રી મહાવીરદેવના શાસનમાં જે દ્વાદશાંગીનાં નામો વર્તે છે તે શ્રી મહાવીરસ્વામીએ અર્થરૂપે ઉપદેશેલી તથા ભગવાન મુદ્ધર્મસ્વામિજીએ સૂત્રરૂપે સંકલિત કરેલી છે અને તે દ્વાદશાંગી પૈકી આચારાંગાદિ અગિયાર અંગો હાલમાં વિદ્યમાન છે.

卐

ધર્મ અને જીવન

ધર્મ એટલે તહેવાર કે પર્વ નથી. પર્વમાં ભત્રવતુંજ સાથે બેસી મીઠાઈ ખાઈએ છીએ તેવું ધર્મમાં નથી.

ધર્મ એટલે તો ત્યાગ....

ધર્મ તો સારાથે જીવનમાં કામ આવે તેવી ચીજ છે.

અધર્મ આ આત્માને સંસારમાં રખડાવે છે.

તેમાંથી બચવા ધર્મની સહાય લઈ

આપણું આ જીવન સાર્થક કરી શકાય છે.

આત્માની સુષુપ્તતા એટલે અધર્મ....

આત્માની જાગૃતિ એટલે ધર્મ....

શંકા અતિચાર વિષે વાર્ણન અને તેના ઉપર ધનદેવનું ખીજું કથાનક

સમકિત મેળવ્યા પછી પણ તેમાં અશુદ્ધિઓ રહી ગઈ હોય તો એવું અશુદ્ધ સમકિત મેળવ્યાથી કશોય ગુણ-લાભ થતો નથી, માટે સમકિતને વિશુદ્ધ રાખવા માટે જે જે ઉપાયો શાસ્ત્રમાં બતાવેલા છે તે બધા ઉપાયોને અહીં નિર્દેષિ રીતે કહેવાના છે. સમકિતને અશુદ્ધ કરનારા અને અશુભ ભાવનાજનક એવા ચાર દોષો છે. ૧ શંકા, ૨ કાંક્ષા, ૩ વિચ્છિન્નિત્સા અને ૪ પરપાખંડ પ્રશંસા. આ ચારે દોષો સમ્યક્ત્વનો વિલોપ કરનારા છે અને પાપરૂપ છે માટે દૂરથી તણ દેવા લાયક છે. સમકિતને વિશુદ્ધ કરનારા એવા જ બીજા ચાર સુંદર ગુણો શાસ્ત્રમાં બતાવેલા છે. ઉપખંડણુ, અવિ-મૂઠદંઢિ, સ્થિરીકરણુ અને વાત્સલ્ય. આ ચારે ગુણો હમેશાં આચરવા લાયક છે, સમ્યક્ત્વનું પોષણ આપનારા છે અને પુણ્યરૂપ છે. આ ચારે ગુણોના આચરણમાં કોઈ અશુદ્ધિ આવે કે દોષ હોય તો એ ચારે ગુણો પણ દોષરૂપ થઈને વિપરીત બને છે. કાંક્ષા વગેરે દોષોનું સ્વરૂપ જ્યારે તેમને વર્ણવવાનો પ્રસંગ આવશે ત્યારે બતાવશું. હમણાં તો પ્રસ્તુત શંકાના દોષનું સ્વરૂપ આચાર્યશ્રી જણાવે છે.

‘સંશય કરવો’ એ શંકાનું સ્વરૂપ છે. શંકાના બે પ્રકાર છે. એક દેશ શંકા અને બીજી સર્વ શંકા. દેશ શંકા એટલે જીવ, અજીવ વગેરેમાં કોઈ પણ એક તત્ત્વ વિશે શંકા કરવી. જેમ કે જીવ હશે કે કેમ? પુનર્જન્મ હશે કે કેમ? એવો સંદેહ રાખવો. સંદેહ તો અબાણી

વસ્તુને જાણવા પૂરતો બધાંને થાય જ, પરંતુ એ સંદેહને ટાળવાના ઉપાયો ન લેવા અને વસ્તુસ્વરૂપને સમજવા પણ તકલીફ ન લેવી, કિંતુ હમેશાં જીવ, અજીવ, પુનર્જન્મ વગેરે વિશે મનમાં સંદેહ રાખી જ મૂકવો એનું નામ દેશ શંકા. સર્વ શંકા એટલે સંપૂર્ણ દ્વાદશાંગી તરફ જ શંકાની નજરે જોવું અર્થાત્ એ દ્વાદશાંગી શ્રી જિનભગવાને બતાવેલી છે કે બીજા કોઈએ બતાવેલી છે? તાત્પર્ય એ કે-સમસ્ત શાસ્ત્રો વિશે તેના પ્રમાણિકપણાની શંકા કરવી તેનું નામ સર્વ શંકા છે. જેનું મન ભગવાને કહેલાં તત્ત્વો સંખ્યા શંકિત હોય અને શંકિત હોવાને લીધે જ કલુષિત હોય-ટોળાયેલું હોય એવો શંકા-શીલ માનવ કોઈ પણ કાર્યમાં નિશ્ચયપૂર્વક વિશિષ્ટ રીતે પ્રવૃત્ત કરી શકતો નથી. જેનું ચિત્ત શંકાને હિંચકે ચડેલું હોઈ ડહોળાઈ ગયેલ છે, એવો માનવ આ લોકમાં કરવાનું ખેડ વગેરેનું કામ પણ કરી શકતો નથી, તો પછી એવો શંકાદગ્ધ માનવ પરલોકનું કામ તો શી રીતે કરી શકે? વળી શંકાનું ઝેર ચડવાથી જેના મનમાં અનેક પ્રકારના સંકલ્પો-વિકલ્પો ઊઠ્યા કરે છે તેથી મન વિક્ષિપ્ત થઈ જાય છે. એવો માનવ આ લોકમાં જ ધનદેવ નામના વાણિયાની પેઠે દુઃખી દુઃખી થઈ જાય છે. હવે ધનદેવની કથા કહેવામાં આવે છે.

ધનદેવની કથા

આ જ ખૂદ્દીપ નામના દ્રીપમાં જ ઔરવત નામના ક્ષેત્રમાં જયત્યલ નામનું એક નાતું ખેડ-ગામ છે ચારે બાજુ ધૂળના ગઢવાળું એ

ગામ કેલિંગદેશરૂપ કુલાંગનાના મુખની પેઠે મનોહરવાણિય છે જેમ કુલાંગનાતું મુખ મનોહર વાણીવાળું છે તેમ એ ગામ મનોહર વાણિય-વાણિય-વેપારવાળું છે કમંચનામના શાસ્ત્રના પ્રકરણની પેઠે બહુવિધ પ્રકૃતિ-સ્થિતિ પ્રદેશ ગહન છે એટલે જેમ કમંચના પ્રકરણમાં અનેક પ્રકારની કમંની પ્રકૃતિઓની, તેમની સ્થિતિઓની અને તેમના પ્રદેશોની ગહન ચર્ચા છે તેમ એ ગામ બહુવિધ અનેક પ્રકારની પ્રકૃતિ એટલે પ્રજાઓની સ્થિતિ, નિવાસોના પ્રદેશો-સ્થાનોથી ગહન ખીચાખીચ ભરેલું છે, તથા ધન ધાન્યની સમૃદ્ધિથી ભરપૂર છે. એ ગામમાં વિસાહદત્ત નામે એક શેઠ રહે છે, તેને સોણા નામે સ્ત્રી છે તેમને સંવર અને ધનદેવ નામના બે પુત્ર છે. બંને બાઈઓ પરસ્પર પ્રેમ-પૂર્વક પોતાના દિવસો વીતાવે છે.

કોઈ એક દિવસે તેના પિતાને વિચાર થયો કે-આ બે પુત્રોમાંથી કયો પુત્ર આ ઘરનો વિશેષ અભ્યુદય કરનારો નિવડશે ? એની પરીક્ષા કરવી જોઈએ અને તેમાં જે ઉત્તમ નિવડે તેને કુટુંબને આધિપતિ બનાવી તેને કુટુંબની ચિંતા બજાવી હું પોતે જાતે નચિંત થઈ સુખે રહું. આમ વિચારી તેણે બંને છોકરાની પરીક્ષા કરવા એક વાર બંને પુત્રોને જોલાવીને કહ્યું કે-અરે પુત્રો ! તમે બંને પાંચહજાર સોનામહોરો લઈને જુદા જુદા દેશોમાં જાઓ અને ધન કમાવાની પોત-પોતાની કુશળતા બતાવો. બંને બાઈઓએ પોતાના પિતાની એ વાત સાંભળી અને સાથે ઘણાં કરિયાણાં વગેરે લઈને તેઓ બંને જુદા જુદા દેશોતર તરફ ગયા. તેમાંનો મોટો પુત્ર સંવર દક્ષિણાપથ ભણી ગયો અને બીજો નાનો દીકરો ધનદેવ ઉત્તરાપથ તરફ ગયો.

મોટો પુત્ર સંવર કાંચીપુર પહોંચ્યો અને ત્યાં તેણે ધન કમાવાના અનેક ઉપાયો અજમાવી જોવા માંડ્યા રાજાની સાથે સંબંધ બાંધી ઉત્તમ

વસ્ત્ર વગેરેનાં લેટણાં આપીને રાજાની સેવા કરવા લાગ્યો. આ રીતે રાજાની સેવા કરતો તેને જોઈને રાજસભાના લોકોએ તેને કહ્યું કે : અરે બાઈ ! આ રીતે રાજાની સેવામાં શા માટે નકામો લાભલૂટ અરચ કરે છે ? શું કોઈ પણ પુરુષ સર્વ, રાજા અને અગ્નિની સેવા કરીને તેમને પોતાના વશમાં કરી શકેલ છે ? જેથી કરીને તું આમ રાજાની સેવામાં પ્રવર્તી રહે છે. સંવર જાલ્યો : અરે મૂઢ લોકો ! આ મારી સેવાનો ખરો ઉદ્દેશ તમે જાણતા નથી. શાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

રાજદરબારમાં જવું, જેઓ માનીતા પ્રીતિ-પાત્ર છે તેમની સેવા કરવી, કદાચ આમ કરવાથી વિશેષ પ્રકારના વૈભવોનો લાભ ન મળે તો પણ ધનારા અનર્થેનિ તો ખરેખર જરૂર અટકાવી શકાય. ‘ખચ’ થઈ જશે’ એવી બીકથી જે ડાહ્યો માનવ રાજાનો આશરો લેતો નથી તેનું અપમાન નીચ માણસો કરે એમાં શી નવાઈ ? એમ નક્કી કરીને તેણે પેલા મૂઢ લોકોની રાજાની સેવા ન કરવાની શિખામણ માની નહિ અને પોતાની બુદ્ધિ પ્રમાણે ગમે તેમ કરીને તે રાજાની સેવા કરતો રહ્યો સારા ખેતરમાં વાવેલો બીજોનો જથ્થો જેમ ભવિષ્યમાં ભારે ફળ આપે છે તેમ સંવરે માંડેલો રાજા સાથેનો વ્યવહાર તેમને ભારે ફળ આપનારો નિવડ્યો. એની વિશેષ પ્રખ્યાતિ થઈ અને રાજા સાથેના વ્યવહારના અભિમાનને લીધે સંવર ગમે તેવા ઉચ્છૃંખલ માણસ પાસેથી પણ પોતાની ઉઘરાણી કે વ્યાજ વગેરેનું નાણું મેળવી શકતો. એને પરિણામે તે જલદી ધનવાન થઈ ગયો.

આ તરફ ધનદેવ, ગજજાણી નામના સ્થળ તરફ જતાં વચ્ચે એક સ્થાનમાં તેણે ઉતારો કર્યો એ વખતે ત્યાંના રહેવાસીઓ તેની પાસે આવ્યા અને તેમણે તેની પાસેના કરિયાણાની માગણી કરી. તેથી તેમાં કેટલોક લાભ હાંસલ

બાન્યુઆરી-૯૫]

૧૫

મળે એમ છે તેમ ધારીને તે પોતાની પાસેનું ક્રિયાણું તેમને દેવા લાગ્યો. તેની સાથેના માણસોએ તો તેમ કરવાની ના પાડી અને કહ્યું કે-આ રીતે કંઠેકાણે વેચી દેવાથી તું તારા હાથમાં આવેલો ઘણો લાભ આ થોડા લાભના લોભે હારી જવાનો છે. તેમ કહ્યા છતાં તેણે તેમનું માન્યું નહીં અને ઉલટું કહ્યું કે-કોને ખબર છે કે હવે પછી આ ક્રિયાણાને વેચવાથી આથી પણ વધારે હાંસલ મળશે કે કેમ? માટે પ્રત્યક્ષમાં થોડો લાભ મળે છે તે લઈ લેવોજ; પણ ભાવિમાં થનારા વિશેષ લાભને કલ્પીને પ્રત્યક્ષ લાભની અવગણના કરવી તે અયુક્ત છે. એમ સમજીને તેણે પેલાઓને બધુંય ક્રિયાણું નજીવા હાંસલે પણ વેચી દીધું. એ વેચાણથી તેને જે ધન મળ્યું તે વડે ખીજી ક્રિયાણું લઈને તે આગળ ચાલ્યો અને ચાલતાં ચાલતાં કેટલાક સમય પછી તે ગજગણુમ પહોંચી ગયો. સંશય ભરેલી વૃત્તિઓને લીધે, જેમાં પ્રત્યક્ષ લાભ મળે એવી પ્રવૃત્તિઓને તજી દઈ તે, ખીજા ખીજા લાભ ન મળે તેવા અમાર બ્યાપારમાં પડ્યો. એની એવી સ્વચ્છંદ અવળી પ્રવૃત્તિ બાણીને તેનો પરિવાર તેના તરફ બેઠકારીથી વર્તવા લાગ્યો. એવામાં તે નગરને એક ખીજે કોઈ માણસ આ ધનદેવનું મન બરાબર કળી ગયો. તેની ખૂબ સેવા કરવા લાગ્યો અને તે જેમ કહે તેમ પણ કરવા લાગ્યો. એ રીતે પેલા નગરના વ્યાપારીએ તેની સાથે એવી બાઈબંધી કરી કે એ. તેના અભિન્ન હૈયા જેવો બની ગયો અને પછી ગમે તે બાનું બતાવી જેમ તેમ કરીને પેલો નગરપુત્ર એ ધનદેવ પાસેથી પૈસા કઢાવવા લાગ્યો અને એમ ક્રાંતા કરતાં તો એ ધનદેવ છેવટે નિર્ધન બની ગયો.

હવે વળત જતાં મરુબકના વૃક્ષોને રમ્ય મહ અને મનોહર તરુણીઓના વાળના જુથનું કંપન. હલન, ચલન અને ફરફરાવણું એ બધાંને લીધે તત્કાળ સુવાસિત બનેલા શિશિર ઋતુની

ઠંડીથી થીજી ગયેલી નદીઓનાં પાણીને લીધે અને દુઃખે કરી વહન કરી શકાય તેવા હિમને લીધે ઘણા જ ઠંડા થઈ જવાથી ન સહી શકાય એવા થયેલા ઉત્તર દિશાના વાયરાઓ ચારે બાજુ વાવા લાગ્યા, હેમંત ઋતુ પ્રૌઢતાને પામી. સ્ત્રીઓનાં ગાઢ આલિંગન કરવાની ઉત્કંઠા જેમના મનમાં વધવા લાગી છે એવા પ્રવાસી વાંઠા લોકો ચંચળ અને ઉદ્વેગવાળા થવા લાગ્યા. સ્થાને સ્થાને-ઠેક ઠેકાણે-ધર્મ માટે રાખેલી તાપની સગડીઓની આસપાસ રાંક લોકો ટોળું મળીને તાપી વીસામો કરતા હતા, તે હવે ધરના આંગણમાં જઈને બેસવા લાગ્યા. ટાઢને લીધે પોતાના અંગ ઉપર પાકા તેલમાં કાલવેલા ઘટ્ટ કેસરના અંગરાગને ચોપડી શોભાયમાન બનેલા પુરજનો ધરના છાંતીની વચ્ચે ફિતને છેડે સંધ્યા વળતે આંટા મારવા લાગ્યા અને ખીલતા કુંદની મુગધીઓને લીધે મનોહર લાગતા એવા વનના વયરાઓ ચાલવા લાગ્યા.

આ બતને કડકડતો શિયાળો ચાલતો હતો ત્યારે એક વાર પેલો ધનદેવ પોતાના પરિવારના માણસો નિર્દોષ હોવા છતાં તેમના ઉપર દોષા-રોપણ કરીને વારંવાર શંકા કરતો હતો અને બહાર જવાનો હોય ત્યારે ધરનાં બન્ને બારણાં સજ્જડ રીતે બંધ કરીને, તાળું દઈને કુચી હાથમાં રાખીને ફરતો હતો. એ રીતે તે શેરીના આગલા જ ભાગમાં રહેલી પંચની સગડી પાસે શિયાળાની ટાઢથી કંપતા શરીરને તપાવવા એક વાર વિશિષ્ટ માણસોની ગોષ્ઠીમાં બેઠો હતો ત્યારે એક ભારે કોલાહલ થયો. ‘આ શું આ શું?’ એમ કરતા ત્યાં સગડી પાસે બેઠેલા ખીજા બધા માણસો ડરી ગયા અને ઊઠીને તેઓ જે દિશામાંથી એ ઘોંઘાટનો અવાજ આવતો હતો તે દિશા તરફ જોવા લાગ્યા. તો ત્યાં ઊંચે ચડતો, પારેવાની ડાક જેવો ભૂખરો બાણે કે આકાશમાં મેઘ ન ચડ્યો હોય એવી શંકાથી ત્યાં ભેગા થઈ ગયેલા લોકો વાંકું શરીર અને ઊંચી ડાક

કરીને જેની સામે જોતા હતા એવો ઘટ્ટ ધૂમાડો તેમણે દીઠો. આ કોણું ઘર બળે છે ?' એવી શંકાથી જેમનાં મન લેદાઈ ગયેલાં છે હૈયા ત્રાસી ઉઠ્યાં છે એવા લોકો ત્યાં ઊભેલા છે તેમને જોઈને એક માણસ જોદ્યો કે-આ તો ધનદેવનું ઘર બળી રહ્યું છે. એ સાંભળીને લોકોએ તેને તરત જ પોતાના બળતા ઘર તરફ જવાની સૂચના કર્યા છતાં એ શંકાશીલ વૃત્તિને ધનદેવ પોતાના સળગતા ઘર તરફ જતો નથી અને ઊલટું એમ કહેવા લાગ્યો કે મારા ઘરમાં આગ લાગવાને સંભવ નથી; કિંતુ પડતા હિમની ઠંડીને લીધે અતિશય ઠંડી બનેલી વાત હવાથી થરથરતા એવા પ્રવાસી લોકોએ સળગાવેલા ઘાસના પુજની આગમાંથી ધૂમાડો નીકળે છે, એ કદાચ આ દેખાતો ધૂમાડો હશે માટે શા માટે આકળા થાઓ છો ? પોતપોતાનાં સ્થાન ઉપર બેસી રહો. એવી વાત કરે છે એટલામાં આમતેમ જોતાં હાંફળાંફાંફળાં બનેલા એ ધનદેવના પોતાનાં જ માણસો ત્યાં આવી પહોંચ્યા અને કહેવા લાગ્યાં કે-હે ધનદેવ ! આમ કેમ રિથર બેઠેલો છે ? જોતો નથી કે નીચેથી ટોચ સુધીમાં મોટા મોટા તણખાઓના ફેલાવાથી ભયંકર બનેલો અને લાકડાંને બાળવાથી લાંબી ટોચવાળો થયેલો આ અગ્નિ તારું ઘર બાળી રહ્યો છે ? આ સાંભળીને તે ઊભો થયો અને બળીને બાબ થઈ ગયેલા પોતાના ઘરે જઈ પહોંચ્યો. ત્યાં તેણે ઘરનો બધો સદર ભાગ બળી ગયેલો દીઠો. 'હવે આ માણસ ક'ગાળ થઈ ગયો છે.' એમ સમજીને તેના માણસોએ તેને તણ દીધો અને 'આ બાવરો છે' એમ સમજીને ત્યાંના બીજા લોકોએ તેને ફિટકાર આપ્યો.

હવે એ ધનદેવ પોતાનો નિભાવ કરવાને અસમર્થ બન્યો અને તે પોતાના બાપના ઘર ભણી જવા લાગ્યો. રસ્તામાં તે ભૂખથી હેરાન થયો એટલે એ કોઈ એક ત્યાં આવેલા નેસડામાં બીજા માગવા સારુ ફરવા લાગ્યો. 'આનો

આકાર સુંદર છે' એમ ધારીને તેના ઉપર દયા આણી એક ગૃહિણીએ તેને આદર સાથે બાવાનું આપ્યું. બાઈ પીને ભૂખ તરસને શાંત કરીને એ ત્યાંથી બહાર નીકળ્યો. એટલામાં તેના મનમાં શંકા થઈ આવી કે-પેલી બાઈએ મને અતિશય આદરથી બાવાનું આપેલું છે એથી એમ જણાય છે કે તેણીએ મારા ઉપર કાંઈ કામણટું મણ કરવા માટે એ બાવાનું કેમ આપેલું ન હોય ? એ ભોજન કામણ વગેરેના દોષવાળું હોય એવી બતાવી ઉગ્ર શંકા થવાથી તેને પેટની પીડા ઉપડી અને એ મહાકળે એક નગરમાં પહોંચ્યો. ત્યાં વૈદનું ઘર પૂછીને વૈદની પાસે ગયો. પોતાને પેટપીડા ઉપડી આવી છે એ વાત વૈદને તેણે કહી સંભળાવી. વૈદે તેને પેટના શોધન માટે ઔષધ આપ્યું. પછી ગંગાના પ્રવાહની પેઠે તેનું પેટ છૂટી પડ્યું, તેને અતિશય ઝાડા થઈ ગયા. તેના ઉપર દયા આવવાથી વૈદે ફરીને એસડ આપીને સારવાર કરી તેને સાજો કર્યો. પછી શંકાને વિચાર થોડો થોડો તણ દઈને એ, પોતાના બાપના ગામ તરફ ચાલી નીકળ્યો. ચાલતાં ચાલતાં કેટલાક સમય પછી તે પિતાને ઘેર પહોંચ્યો એના પહોંચતાં પહેલાં જ એના પરિવારના માણસો એના પિતા પાસે આવીને એની બધી હકીકત સંભળાવી ગયેલા એટલે પિતાએ બધું પોતાના પુત્ર વિષે અગાઉથી જ જાણી લીધેલું તેથી જ્યારે એ ઘેર આવ્યો ત્યારે તેના પિતાએ તેની યોગ્ય સારવાર કરી.

બીજે કોઈ એક દિવસે એ શેઠનો મોટો દીકરો સંવર આચ્છાની વધામણી આવી. શેઠ તેની સામે ગયા. લગભગ એક ગાઉ જેટલે છેટે ગયા પછી શેઠે બળદના ગળાની ઘૂઘરમાંગને અવાજ સાંભળ્યો અને પછી થોડી જ વારમાં અનેક ઊંટ, બળદ, ખચ્ચર, ગાડા અને જવાન-પુરુષ બેસી શકે એવાં પુરુષપ્રમાણ વાહન-ચાના વગેરેની ઉત્તમ સામગ્રી સહિત અને અનેક ચોકીદારો સાથે શેઠનો પુત્ર ત્યાં આવી પહોંચ્યો.

જાન્યુઆરી-૯૫]

૧૭

એ ત્યાં જ પોતાના પિતાના પગમાં નમી પડ્યો. એની આ બધી સામગ્રી અને ઠાઠમાઠ જોઈને જ શેઠ સમજી ગયા કે-આ મારો પુત્ર સારી રીતે ઘણું ધન કમાઈ આવેલ છે. એણે નગરમાં પ્રવેશ કર્યો વધામણાં થયાં, સારી તિથિ અને સારું મુહૂર્ત જોઈને એ આવેલા ધીજી પુત્રને શેઠે પોતાના ઘરનો સ્વામી બનાવ્યો. પોતાની ગાદીએ બેસાડ્યો અને પેલા ધનદેવ નામના છેકરાને નોકરો કરે એવાં કામકાજમાં જોડ્યો. પોતાના મનમાં રહેલી શંકાશીલ વૃત્તિને લીધે ધનદેવ હમેશાં દુઃખનો ભાગી થયો.

સાર-આપણા વ્યવહારના કામકાજમાં પણ શંકાશીલ વૃત્તિને લીધે આપણે ખરેખર સર્વત્ર અસફળતા જ પામીએ છીએ અને શ્રી જિનેશ્વર ભગવાને કહેલાં તત્ત્વો તરફ શંકાશીલ વૃત્તિ રાખવાથી આપણાં બધાં કલ્યાણ કાર્યો હણાઈ જાય છે. સંકેહના ગાદ અધિકારના પુજથી વ્યામોહ પામેલા જીવો, આ સંસારમાં તેમને પ્રાપ્ત થયેલ ચિંતામણી રતનને પણ 'એ ઢેકું છે' એમ સમજીને તજી દે છે.

પરમચરુના મુખથી કહેવામાં આવેલાં તત્ત્વો તરફ જે અલ્પ સત્ત્વવાળો અને કલુષિત બુદ્ધિવાળો પ્રાણી વ્યામોહ વૃત્તિ દાખવે છે તે, આ જગતમાં, જેમ કોઈ તરસથી પીડા પામેલો પ્રાણી નિમજ્જ

પાણીથી ભરેલી તલાવડીને છોડીને ઝાંઝવાના જળના તળાવ તરફ દોડ્યા કરે અને દુઃખી થાય તેમ દુઃખી થાય છે. રાગ અને મોહવૃત્તિને લીધે માનવ ખોટું જોતો છે, શ્રી જિનેશ્વરદેવમાં રાગ અને મોહવૃત્તિ સર્વથા ક્ષીણ થયેલી હોવાથી તેમને લેશ પણ ખોટું કહેવાનું કારણ નથી છતાંય જે તુચ્છ વૃત્તિવાળો માનવી એમના વચનોમાં અસત્યતાની શંકા રાખે તે આગમાંથી અમૃતના જળ જેવી શીતળતા પ્રગટે એવું વાંછનાર કોઈ મૂઢની જેવો મહામૂઢ છે. કોઈ રાગી, આત્મ એવા વૈદને જાણ્યા પછી પણ તેના વચનમાં શંકા રાખે તો તે એ વૈદની દવા નિરંતર લીધા છતાંય કદિ પણ નિરાગી થઈ શકતો નથી માટે સર્વજ્ઞનાં તમામ વચનો-એક એક વચનો-એક અશંકાભાવે એવી રીતે રહેવું જોઈએ કે કદિ પણ ચિત્તમાં સંશયના મેલનો સ્પર્શ જ ન થાય. કદાચ સૂરજ આશ્વમણી દિશાએ પશ્ચિમમાં પણ જીગે, સિદ્ધના જીવે સિદ્ધશિલાને પણ કદાચ તજી દે તો પણ શ્રી જિનવરનું વચન કદિય મિથ્યા થતું નથી એવી અરુગ શ્રદ્ધા રાખવી જોઈએ.

એ પ્રમાણે શ્રી કથારત્નકોશમાં સમ્યક્ત્વના અતિચાર શંકાદોષ વિશે ધનદેવનું
બીજું કથાનક સમાપ્ત.

ક જિનશાસનનો સાર ક

એક વખત ભગવાન મહાવીરને એક જિજ્ઞાસુએ પ્રશ્ન કર્યો,
"હે ભગવન્! જિન શાસનનો સાર શું ?
પ્રભુએ જવાબ આપ્યો....
જેવી ઇચ્છા તું તારા માટે રાખે છે
એવું વર્તન તું બીજાઓ પ્રત્યે પણ કર...
તું તારા માટે જે નથી ઇચ્છતો
તેવું વર્તન બીજા પ્રત્યે કદિ કરીશ નહિ
સહુ જીવોને આત્મતુલ્ય સમજીને જીવવું એ જ જિનશાસનનો સાર છે....

૧૮

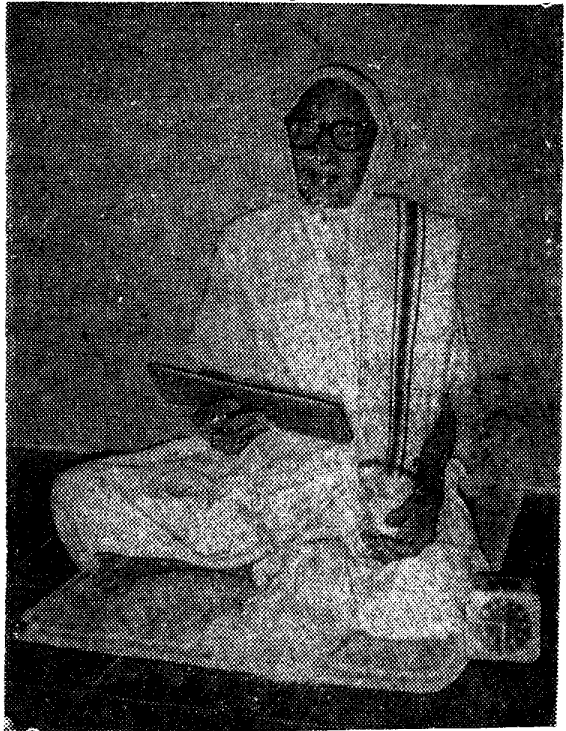
[શ્રી આત્માનંદ-પ્રકાશ]

સિદ્ધાચલમંડન
॥ શ્રી કૃષ્ણદેવસ્વામિને નમઃ ॥

પાલીતાણા મુકામે
સંઘમાતા શતવર્ષાયુ
પૂ. સાધ્વીજી શ્રી
મનોહરશ્રીજી મહારાજ
(બા. મહારાજ)ને
સમાધિપૂર્ણ સ્વર્ગવાસ

સ્વર્ગવાસ : પોષ સુદિ ૧૦ બુધવાર
તા. ૧૧-૧-૯૫

C/O. વીસા નીમા ભવન, તળેટી રોડ,
પાલીતાણા-૩૬૪ ૨૭૦ (ગુજરાત રાજ્ય)

લિ મુનિ જામૂવિજયજી તરફથી ધર્મલાભ.

અત્યંત આનંદ તથા અત્યંત દુઃખ સાથે જણાવવાનું કે મારા પરમ ઉપકારી તીર્થસ્વરૂપ પરમપૂજ્ય સંસારી આદર્શ માતા શતવર્ષાયુ સાધ્વીજી શ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજ પોષ સુદિ ૧૦ ને બુધવાર તા. ૧૧-૧-૯૫ના રાત્રે ૮-૫૪ કલાકે સકલ શ્રી સંઘતા મુખેથી નમસ્કાર મહામંત્રનું શ્રવણ કરતાં કરતાં આ નશ્વરદેહને ત્યાગ કરીને પરમ પવિત્ર તીર્થાધિરાજ શ્રી શત્રુજય તીર્થાધિપતિ આદીશ્વરદાદાની સન્મુખ મુખ રાખીને આદીશ્વર દાદાના ચરણમાં સમાધિ પામ્યા છે. અંત સમયે આવા તીર્થની પ્રાપ્તિ થવી એ અત્યંત પુણ્ય હોય તે જ બની શકે તેથી એ વાતનો અમને અત્યંત આનંદ થાય છે.

વળી મારા પરમ પરમ ઉપકારી અને તેથીજ મારા માટે પરમાત્મસ્વરૂપ મારા સંસારી

પિતાશ્રી તથા સદ્ગુરુદેવ પૂજ્યપાદ મુનિરાજશ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજ આજથી લગભગ ૬૬ વર્ષ પૂર્વે સં. ૨૦૧૫ના મહા સુદિ આઠમે શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થમાં સ્વર્ગમાં સીધાવ્યા. લગભગ ૩૬ વર્ષ પછી મારા માતૃશ્રી શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શત્રુજયતીર્થમાં સ્વર્ગમાં સીધાવ્યા. આમ જાને મહાતીર્થમાં મારા માતા-પિતા સ્વર્ગે પધાર્યા એ મારા માટે મોટો આનંદનો વિષય છે.

બીજી બાજુ, મારા અનંત ઉપકારી અને મારા માટે પરમાત્મસ્વરૂપ મારા માતૃશ્રી આલ્યા જવાથી મારી માનસિક વેદનાને પાર નથી.

ગયા વર્ષે મારા માતૃશ્રીની જન્મભૂમિ ઝીંડુવાડામાં અમે હતા ત્યારે માગશર વદિ બીજે મારા માતૃશ્રીએ ૧૦૦મા વર્ષમા પ્રવેશ કર્યો હતો, તે સમયે તેમની શત્રુજય તીર્થપતિ શ્રી આદીશ્વરદાદાજીની યાત્રા કરવાની બાવના

ફેબ્રુઆરી-૯૫]

૧૯

હતી અને અમારી પણ તેમને છેલ્લી છેલ્લી યાત્રા કરવાની તીવ્ર ઝાળના હતી એટલે અમે શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થથી સં. ૨૦૫૦ના મહા સુદિ દશમે વિહાર કરી ફાગણ સુદિ સાતમે અહીં આવ્યા હતા. અહીં આવ્યા પછી તેમને થોડા થોડા સમયના અંતરે ત્રણ યાત્રાઓ કરાવી હતી. યાત્રા કરી તેઓનો આત્મા અત્યંત ધન્ય બન્યો હતો અને અમે પણ ધન્ય બન્યા હતા. શ્રી શંખેશ્વરજી તીર્થથી અમે નીકળ્યા ત્યારથી આજ સુધીમાં (મૂલ પાલનપુરના વતની, હાલ મુંબઈ નિવાસી) ઝવેરી કીર્તિલાલ મણીલાલ મહેતા (જેબલવાળા) ના પરીવારે ઘણો જ સેવા આદિનો લાભ લીધો હતો.

ઉંમરના કારણે અવારનવાર તબિયતમાં ફેરફાર થઈ આવતો હતો, છતાં ભગવાનની કૃપાથી પાછો સુધારો થઈ જતો હતો, એટલે આ વર્ષે તેમનો ૧૦૧ વર્ષમાં પ્રવેશ દાદાજીની પવિત્ર છાયામાં જ થાય તો સાફ આ ભાવનાથી અમે અહીં માગશર વદિ બીજ ને મંગળવાર તા. ૨૦-૧૨-૯૪ સુધી રોકાયા. માગશર વદિ બીજને દીવસે તેમણે ઊપર યાત્રા કરી દાદાજીનાં દર્શન કર્યા, તેમના ચરણમાં શિર મૂક્યું તેમજ આ પ્રસંગે દાદાના દરબારમાં જ ખાસ રાખેલા ભક્તામર પૂજનમાં પણ તેઓ લગભગ ૧ કલાક સુધી બેઠા. દાદાજીનાં ખૂબ ખૂબ દર્શન કરી નીચે આવ્યા તે પછી બપોરે અનેક સાધુ ભગવંતોએ તેમને ખૂબ ખૂબ આશીર્વાદ આપ્યા. આ રીતે ૧૦૧ વર્ષમાં પ્રવેશનો દિવસ ખૂબ આનંદથી પસાર થયો.

ત્યાર પછી તેમની તબિયત થીમે થીમે ઘસાતી આવી. છેલ્લા ચાર દિવસ શ્વાસ લેવામાં તકલીફ પડતી હતી, અમારી મતિ પ્રમાણે ઉપચારો કરવામાં કરી કમી રાખી નહોતી, પરંતુ નશ્વર સંસારના નિયમ અનુસાર છેવટે ૧૦૦ વર્ષ ઉપર ૨૩ દિવસનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરીને ૫૬ વર્ષનું સુંદર ચારિત્ર પાળીને વિશાળ

ચતુર્વિંધ સઘની હાજરીમાં નમસ્કાર મહામંત્રની ધૂન વચ્ચે અમને બધાને શોકમાં નિમગ્ન કરીને મારાં માતૃશ્રી સ્વર્ગમાં સીધાવ્યા છે. ભગવાન મહાવીર પરમાત્માના શાસનમાં સો વર્ષનું આયુષ્ય પૂર્ણ કરનારા સાધ્વીજી ભાગ્યે જ થયાં છે, એટલે પ્રભુ મહાવીરના શાસનમાં ઐતિહાસિક સ્થાન પ્રાપ્ત કરીને સંઘમાતા બનીને તેમણે અનેક અનેક આત્માઓનું પરમ કલ્યાણ કર્યું છે.

અપાર વાતસલ્યના મહાસાગર એવા તેમના હૃદયમાંથી નીકળતા આશીર્વાદોના શબ્દોનો પ્રવાહ મેળવવો એ જીવનનો અણમોલ લાડવો હતો.

સંઘમાતા પૂજ્યપાદ શતવર્ષાયુ સાધ્વીજી શ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજની સંક્ષિપ્ત જીવનરેખા

વિક્રમ સંવત ૧૯૫૧ માગશર વદિ ૨ ને શુક્રવાર તા. ૧૪-૧૨-૧૯૯૪ ના દીવસે પિતાશ્રી શાહ પોપટલાલ ભાઈચંદના ધર્માત્મા ધર્મપત્ની બેનીબહેનની કુક્ષિથી ઝીંજુવાડામાં જન્મ થયો અને તેમનું મણિબહેન નામ રાખવામાં આવ્યું. લગભગ ૧૬ વર્ષની ઊંમરે તેમનું બહુચરાજી તથા સંતેજ તીર્થ પાસે દેથળી ગામના મૂળ વતની પરંતુ માંડલમાં રહેતા પિતા શ્રી મોહનલાલ જોષીતારામ તથા માતા શ્રી ડાહીબહેન ડામરસીભાઈના સુપુત્ર ભોગીલાલભાઈ સાથે લગ્ન થયું.

તે પછી વિક્રમ સંવત ૧૯૭૯ મહા સુદિ ૧ બુધવાર તા. ૧૮-૧-૧૯૮૩ ના દિવસે એક પુત્રની પ્રાપ્તિ થઈ તે પછી લગભગ બે વર્ષમાંજ બ્રહ્મચર્યવ્રતને બંને પતિ-પત્નીએ સ્વીકાર કર્યો.

ત્યારપછી વિક્રમ સંવત ૧૯૮૮ જેઠ વદિ ૬ શુક્રવાર, તા. ૨૪-૬-૧૯૩૨ ના દિવસે ભોગીલાલભાઈએ પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયભાઈસૂરીશ્વરજી (બાપજી) મહારાજ પાસે ભાગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરી અને પૂજ્ય-પાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયભેઘસૂરીશ્વરજી

મહારાજના શિષ્ય થયા. તેમનું નામ મુનિરાજ શ્રી ભુવનવિજયજી મહારાજ રાખવામાં આવ્યું. તે પછી વિક્રમ સંવત ૧૬૬૩ વૈશાખ સુદિ ૧૩, શનીવાર તા. ૨૫-૫-૧૬૩૭ ના દીવસે રતલામમાં પુત્રે પણ ભાગવતી દીક્ષા લીધી અને તેમનું નામ મુનિ શ્રીજંપૂવજયજી રાખવામાં આવ્યું. તે પછી વિક્રમ સંવત ૧૬૬૫ મહા વદિ બારસ તા. ૧૫-૨-૧૬૩૯ બુધવારે મણિખહેનની પૂજ્યપાદ આચાર્યદેવ શ્રી વિજયનીતિસૂરીશ્વરજી મહારાજના હાથે અમદાવાદમાં દીક્ષા થઈ અને તેમનાં જ સંસારી મોટા બહેન પૂજ્ય સાધ્વીજી શ્રી લાભશ્રીજી મહારાજ (સરકારી ઉપાશ્રયવાળા) નાં શિષ્યા થયાં અને તેમનું નામ સાધ્વીજી શ્રી મનોહરશ્રીજી રાખવામાં આવ્યું. દીક્ષા લીધા પછી જ્ઞાનાભ્યાસ તથા તપ-જપની આરાધના કરતાં તેઓ અનેક દેશોમાં વિચર્યા છે. સમેત-શિખરજી આદિ અનેક તીર્થોની તથા શ્રી સિદ્ધગિરિરાજની તેમણે નવ વાર નવાણું યાત્રા કરી છે.

માસક્રમણ, સોળમણ, સિદ્ધિતપ, અનેક અઠાઈઓ, ચત્તારિ-અઠ-દસ-દોય, સમવસરજી તપ, સિંહાસન તપ, વીશસ્થાનક તપ, પાંચ વાર વર્ષોત્તપ, વધાંમાન તપની ૬૦ ઓળી આદિ વિવિધ તપશ્રયાઓ તેમણે કરી છે. તેમને શિષ્યા પરીવાર લગભગ ૪૫ જેટલો છે.

તેમની પાછલી ઉંમરમાં તેમના વિનીત શિષ્યા પરિવારે તથા તે તે ગામોના સંઘોએ તેમની અપ્રતિમ અદ્ભુત સેવા કરી છે, તેઓ પણ ઘણા ઘણા ધન્યવાદના અધિકારી છે.

તેમની તબિયત અસ્વસ્થ છે એમ સાંભળતાની સાથેજ અનેક ગામોના સંઘો હાજર થઈ ગયા હતા. સ્વર્ગવાસ થયા પછી એમની અંતિમ-યાત્રાની ભવ્ય ઉજવણી માટે સાગરગચ્છાધિપાત પૂ. આ. મ. શ્રી સૂર્યોદયસાગરસૂરીશ્વરજી

મહારાજ આદિ અનેક આચાર્ય ભગવંતો તથા પૂ. પં. શ્રી અશોકસાગરજી મહારાજ, પં. શ્રી સોમચંદ્રવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી ભાગ્યેશવિજયજી મહારાજ આદિ અનેક મુનિ ભગવંતોના પૂર્ણ સહકાર તથા સલાહ-સૂચન આદિ પ્રમાણે ભવ્ય તૈયારી કરવામાં આવી. પોષ સુદિ ૧૧ ગુરુવારે તે અંગેની અનેક ઉછામણીઓ વીસા નીમા ભવનના ઉપાશ્રયમાં યોજાવવામાં આવી. પાલીતાણા જૈન સંઘ તરફથી પાલીતાણા શહેરમાં ખાસ પાળી રાખવામાં આવી ગુજરાત તથા કચ્છના ઘણા ભાઈ-બહેનો આવી પહોંચ્યા. ત્રણ વાગે માનવ મહેરામણની હાજરીમાં ત્રણ જેન્ડો અને અનેક મુનિ ભગવંતોની સાથે જય જય નંદા જય જય ભદાના દિવ્ય ધ્વનિ સાથે તેમની અંતિમ યાત્રા નીકળી હતી.

હાથી ઉપર તેમને ભવ્ય ફોટો પધરાવીને તથા પાલખીમાં તેમને દેહ પધરાવીને અંતિમ યાત્રા કરતી કરતી પાલીતાણા શહેરમાં ફરીને છેવટે આદીનાથ મનોહરશ્રી જૈન સોસાયટીમાં આવી અને ત્યાં વિમલગચ્છાધિપતિ પં. શ્રી પ્રદ્યુમ્નવિમલજી મહારાજના સંપૂર્ણ સહકારથી ત્રિસ્તુતિક તપાસપ્રવર શ્રી રવીન્દ્ર-વિજયજી મહારાજ (અવધૂત) તરફથી આકાશ નિમિત્તે ભેટ મળેલા વિશાળ પ્લોટમાં ગોકુળ આઈસ્ક્રીમવાળા નવીનભાઈ બાળુલાલ કુબેરદાસ ગાંધીએ મોટી યોદ્ધા યોદ્ધીને અગ્નિ સંસ્કારની પવિત્ર વિધિ કરી હતી. આ પ્રસંગે જીવહયાની ટીપ આદિ અનેક અનેક ધર્માનુષ્ઠાનો થયાં છે. દેવવંદનમાં ૧૦૦ જેટલાં સાધ્વીજી ભગવંત પધારેલાં હતાં.

આ નિમિત્તે સંઘમાતા સાધ્વીજી શ્રી મનોહરશ્રીજી મહારાજના ગુણાનુવાદની સભા પાલીતાણામાં બિરાજમાન સાધુ ભગવંતોએ જંપૂદ્રીપ આરાધના ભવનમાં પોષ સુદિ ૧૪ રવિવાર તા. ૧૫-૧-૬૫ના બપોરે ત્રણ વાગે રાખેલી હતી તથા પોષ વદિ ૧ મંગળવારથી

ફેબ્રુઆરી-૯૫]

૨૧

પોષ વદિ ૫ શનિવાર સુધી પંચાલિકા શ્રી જિનેન્દ્રભક્તિ મહોત્સવ તેમના શિષ્યા પરિવાર તથા ભક્ત પરિવાર તરફથી રાખવામાં આવ્યો હતો.

પોષ વદિ ૫ શનિવારે શ્રી સિદ્ધચક્ર મહાપૂજન દાદાના દરબારમાં રાખવામાં આવ્યું હતું તથા દાદાની ભવ્ય અંગ રચના કરવામાં આવી હતી. શ્રી સિદ્ધચક્ર પૂજન બણાવવા રાજકોટવાળા શશિકાંતભાઈ મહેતા આદિ

પધારેલ.

હું તો આ માતા-પિતા૩પી પરમાત્મામાં સમાઈ ગયો છું અને એ દ્વારાજ તીર્થંકર અરિહંત પરમાત્મામાં સમાઈ જવું એ મારા જીવનનું સંપૂર્ણ ધ્યેય છે. આ ધ્યેયને પૂર્ણ કરવામાં પરમાત્મા મને સંપૂર્ણ સહાય કરે એવી અંતઃકરણપૂર્વક શ્રી આદીશ્વરદાદા તથા શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ ભગવાનને પ્રાર્થના કરું છું.

સંઘમાતા બા મહારાજ અમર રહો...
સંઘમાતા બા મહારાજનો જય હો...
પ્રભુ તેઓના આત્માને
પરમ શાંતિ આપો...

૬

ધર્મરસ....

ધર્મ પ્રત્યે જેને રસ નથી
એમને ધર્મ કરવા માટેનો સમય ક'દિ મળતો નથી....
ધર્મથી જ આ આત્માનું ઉત્થાન થશે
એ વાત જેના મગજમાં બેસી ગઈ છે
તેને સમય ક'દિ પણ શોધવો પડતો નથી....
ધર્મમાં રસ જગાવો....
પ્રભાતથી જ પ્રભુનું સ્મરણ મનમાં ધરી
જીવનની દરેક પ્રવૃત્તિ કરો....
એ રીતે જીવનસાગર પાર કરવા આજથી જ કટીબદ્ધ બનો....

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાના ઉપપ્રમુખ
સ્વર્ગસ્થ
શ્રી મોહનભાઈ જગજીવનદાસ
સલોતને
ભાવપૂર્ણ શ્રદ્ધાંજલી

—સંજય એસ. હાર

સ્વર્ગસ્થ શ્રી મોહનભાઈ સલોતના અચાનક અવસાનથી આ સભાને ખૂબ જ મોટી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રી આ સભાના ૪૦ વર્ષથી સભ્ય હતા અને અત્યારે પણ તેઓશ્રી સભાના ઉપપ્રમુખ તરીકે સેવા આપી રહ્યાં હતાં.

સ્વર્ગસ્થ મોહનભાઈને જ્ઞાન અને જ્ઞાની પ્રત્યે ખૂબ જ આદર હતો. તેઓશ્રી પણ ખૂબ વિદ્વાન હતાં, તેઓ હંમેશા પોતાને ત્યાં આવતા કોઈપણ પ્રસંગે જ્ઞાનીઓને અચૂક આમંત્રણ આપતા અને તેઓશ્રીનું બહુમાન કરતાં. તેઓ દરરોજ સવારે ચાર સામાયિક કરતાં ત્યારબાદ પ્રભુ દર્શન અને બપોરે બે કલાક પરમાત્માની અષ્ટપ્રકારી પૂજા [મોટા દહેરાસરે] કરતાં અને સાંજે આરતી અચૂક ઉતારતાં. અષ્ટપ્રકારી પૂજા કરતાં કરતાં તેઓ જે સ્તવનો બોલતાં તે અદ્ભૂત સ્તવનો હતાં. રાગ-રાગીણી પૂર્વક સ્તવનો તેઓ બોલતાં.

પર્યુષણ પર્વમાં તેઓ પંચ કલ્યાણકનું સ્તવન (ભગવાન મહાવીર વિષે) બોલતા ત્યારે લોકો એકચિત્તે સાંભળતા હતા.

તેમની પાસે આવેલો નાનો માણસ પણ કદિ નિરાશ થઈને ન જતો. તેઓ દરેકને પોતાની રીતે ઉપયોગી બનતા. તેઓ મોટા મોટા ઘણા મહાન પુરૂષોના સતત પરિચયમાં રહેતા અને તેઓના જ્ઞાન પ્રેરણા દ્વારા અનેક સત્કાર્યો કરતાં હતાં.

તેઓશ્રી અનેક આચાર્ય-ભગવંતો-પદસ્થ મૂની ભગવંતો, જૈન શ્રેષ્ઠીઓ અને શ્રાવક વર્ગના દલમાં વસેલાં હતાં. સર્વ કોઈના તેઓ પ્રિયજન હતાં,

ફેબ્રુઆરી-૯૫ }

૨૩

તેઓને ધાર્મિક જ્ઞાન, પાઠશાળા, સંસ્કૃત વિષય વગેરે પર ખૂબ જ લગાવ હતો, તેઓ પાઠશાળાના વિકાસ માટે તનતોડ પ્રયત્ન કરતાં હતાં. તેઓશ્રીએ ધાર્મિક જ્ઞાન શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી જૈન પાઠશાળામાંથી જ મેળવેલ હતું. આજે પણ તેઓ અત સમય સુધી પોતે મેળવેલ જ્ઞાનની પરખ સમી પાઠશાળાને ભૂલ્યા ન હતાં. તેઓ પ્રસંગોપાત પાઠશાળાની મુલાકાત લઈને બાળકોમાં ધાર્મિક જ્ઞાન કેમ વધે અને શાસનની આન-બાન અને જ્ઞાન કેમ બઢે તે માટે સતત ખેવના રાખતાં હતાં.

સ્વર્ગસ્થ મોહનભાઈના અચ્ચાનક દૂંકી બિમારીમાં આમ ચાલ્યા જવાના કારણે જૈન સમાજને, પાઠશાળાને, અનેક નામી-અનામી સંસ્થાઓને ન પૂરાય તેવી ખોટ પડી છે. તેઓશ્રી ઢર રવિવારે વહિલો માટે સમુહ સામાયિક રાખતાં અને તેમાં “ધર્મનું સ્વરૂપ શું” એ વિષય પર ખૂબ જ સુંદર છણાવટ કરતા, તેઓશ્રી ભાવનગર અંધ અભ્યુદય મંડળ, કે. સી. શાહ ચેરીટેબલ ટ્રસ્ટ, શ્રી ગૌતમ સેવા ટ્રસ્ટ, શ્રી સોરાષ્ટ્ર શેર એસોસીએશન વગેરે અનેક સંસ્થાઓમાં ટ્રસ્ટી તરીકે સેવા આપી રહ્યાં હતાં. સમાજને સાચી દિશા બતાવવામાં તેઓ દિવાદાંડી સમાન હતા.

તેઓ પોતાની પાછળ ત્રણ પુત્રો ચાર પુત્રીઓને વિલાપ કરતાં છોડી ગયાં છે. તેઓશ્રી ૭૦ વર્ષની ઉંમરના હતા. શાસનદેવને આપણે સૌ પ્રાર્થના કરીએ તેમનો આત્મા સદ્ગતીને ગામી બને અને જલ્દી શ્રી સીમંધરસ્વામી પાસે પહોંચે એ જ અભ્યર્થના....

૬

શોકાંજલિ

શ્રી ઉપેન્દ્રભાઈ જયંતિલાલ શાહ (ઉ.વ. ૫૫) ભાવનગર મુકામે તા. ૬-૨-૯૫ ને સોમવારના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્યશ્રી હતા. તેઓશ્રી ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મિલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખ સહન કરવાની પરમકૃપાળુ શાસનદેવ શક્તિ આપે તથા તેઓશ્રીના આત્માને પરમ ચિર શાંતી આપે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ. સભા આ દુઃખમાં સમવેદના પ્રગટ કરે છે.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

શોકાંજલિ

શ્રી જયંતિલાલ રતીલાલ સહૈત શીહોરવાળા હાલ : ભાવનગર (ઉ. વ. ૮૦) આપણી સભાની કારોબારી સમિતીના સભ્ય હતા. તેઓશ્રીના સં. ૨૦૫૧ તા. ૨૩-૧-૬૫ના રોજ અચાનક સ્વર્ગવાસથી આ સભા અત્યંત ઘેરા દુઃખની લાગણી અનુભવે છે. તેઓ આ સભામાં છેલ્લા ચાલીશ વર્ષથી સક્રીય રસ લેતા હતા અને સભ્યની કારોબારી સમિતીના ઘણા વર્ષોથી સભ્ય હતા. તેઓ આ સભાના કામકાજમાં ખતપૂર્વક સેવા અને માર્ગદર્શન આપતા હતા. તેઓ આ સભાની યાત્રા પ્રવાસ કમિટીમાં તેમજ યાત્રા-પ્રવાસમાં ડાનર પણ હતા. તેઓ ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિના હતા તથા ધાર્મિક શિક્ષણમાં તેમજ સભા તરફથી યોજાતા યાત્રા પ્રવાસમાં પણ સારો રસ લેતા હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી આપણી સભાને બારે મોટી ખોટ પડી છે.

તેઓશ્રીના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ આ દુઃખ સહન કરવાની પરમકૃપાળુ શાસનદેવ શક્તિ આપે તથા તેઓશ્રીના આત્માને પરમાત્મા પરમ ચિર શાંતી આપે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ઠરાવ

આપણી સભાના વ્યવસ્થાપક સમિતીના સક્રીય સભ્ય શ્રી જયંતિલાલ રતીલાલ સહૈતનું અચાનક દુઃખદ નિધન થતા આ સભા ઘેરા દુઃખની લાગણી અનુભવે છે. તેઓશ્રી આ સભામાં લગભગ ૪૦ વર્ષથી રસ લેતા હતા અને વ્યવસ્થાપક સમિતીમાં પણ છેલ્લા ઘણા વર્ષોથી સેવા આપતા હતા.

તેઓશ્રી અત્યંત ધાર્મિક વૃત્તિના હતા તેઓશ્રીએ અનેક યાત્રાઓનું સંચાલન કરી પુન્યાનુબંધ પુન્ય ઉપાજન કર્યું હતું. આપણી સભા દ્વારા યોજાતા યાત્રા પ્રવાસ કમિટીના પણ તેઓ સભ્ય હતા અને એક યાત્રા પ્રવાસમાં ડાનર પણ હતા. તેમના નિધનથી સારા કાર્યકરની સભાને ખોટ પડી છે. પરમાત્મા તેમના આત્માને શાંતી આપે એવી પ્રાર્થના સહ.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

શોકાંજલિ

શ્રી શાંતિલાલ જગજીવનદાસ જવેરી (પાલીતાણાનિવાસી) હાલ : ભાવનગર (દીપક સ્ટોર્સવાળા) ઉ. વ. ૭૦ ભાવનગર મુકામે સં. ૨૦૫૧ તા. ૧૩-૧-૬૫ના રોજ સ્વર્ગવાસી થયેલ છે. તેઓશ્રી આ સભાના આજીવન સભ્ય હતા તેઓશ્રી ખુબ જ ધાર્મિક વૃત્તિવાળા અને મીલનસાર સ્વભાવના હતા. તેમના કુટુંબીજનો ઉપર આવી પડેલ દુઃખમાં સભા સમવેદના પ્રગટ કરે છે. તેમના આત્માને પરમ શાંતી મળે એવી પરમકૃપાળુ પરમાત્મા પાસે પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

લી. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા

રજીસ્ટ્રેશન ઓફ ન્યુઝ પેપર્ (સેન્ટ્રલ) ફોર્મ-૪ નિમન-૮ પ્રમાણે
“શ્રી આત્માનંદ” પ્રકાશ સંબંધમાં નીચેની વિગતે પ્રગટ કરવામાં આવે છે.

૧. પ્રસિદ્ધિ સ્થળ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.
૨. પ્રસિદ્ધિ ક્રમ : દરેક અંગ્રેજી મહિનાની સોળમી તારીખ
૩. મુદ્રકનું નામ : ભરતકુમાર છોટાલાલ શાહ
કયા દેશના : ભારતીય
ઠેકાણું : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર.
૪. પ્રકાશકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા વતી, પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
કયા દેશના : ભારતીય
ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.
૫. તંત્રીનું નામ : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ
કયા દેશના : ભારતીય
ઠેકાણું : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.
૬. સામાયિકના માલિકનું નામ : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ખારગેઈટ, ભાવનગર.

આથી હું પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ બહેર કડું છું કે ઉપરની આપેલી વિગતો અમારી બાજુ તથા માન્યતા મુજબ બરાબર છે.

તા. ૧૬-૨-૬૫

પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

જીવનની શાંતિ.....

જેના જીવનમાં શાંતિ હોય તેને સમાધિમય મૃત્યુ મળે...
સમાધિમય મૃત્યુ પરલોકમાં સદ્ગતિ આપે છે અને
સદ્ગતિ થાય તેને અંતે મુક્તિ મળે....આમ છેવટની
મુક્તિનું મૂળ જીવનની શાંતિમાં સમાયેલું છે!
અશાંતિનું મૂળ રાગ અને દ્વેષ છે.

જડ જગત પ્રત્યેનો રાગ અને જીવ જગત પ્રત્યેનો
દ્વેષ જેમ જેમ ઘટતો જાય તેમ તેમ જીવનમાં
શાંતિ વધતી જશે....

Shree Atmanand Prakash

Reg. No. GBV. 31

ખરી સેવા.....

ધર્મો મહાન્ દુઃખિતદીનસેવા
સા ચાસ્તિ સેવા પરમેશ્વરસ્ય ।
સત્ય ચ સેવાં ચ સુશીલતાં
ચ ધર્મસ્ય સર્વસ્વમવેહિ ધીમન્ ! ॥

卐

* દીન-દુઃખીની સેવા એ મહાન્ ધર્મ છે.
એમની સેવા એ પરમાત્માની સેવા છે.
હે બુદ્ધિશાલિન્ ! ધર્મનું સર્વસ્વ સત્ય,
સેવા અને સુશીલતામાં છે એ
સમજી રાખ !

卐

* The service to those who are poor and distressed, is a great performance of Dharma. This service is the service to God. Oh intelligent one, know that the essence of Dharma consists in truthfulness, service and good behaviour.

પ્રતિ,

BOOK-POST

From,
શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ
ડૉ. શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ખારણેષ્ટ, ભાવનગર-૩૬૪ ૦૦૧

તંત્રી : શ્રી પ્રમોદકાન્ત ખીમચંદ શાહ

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : સાધના મુદ્રણાલય, દાણાપીઠ પાછળ, ભાવનગર